

ذكر من لدنا لمن اقبل الى الله رب العالمين و حضر كتابه في السجن الأعظم ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۳۵۹

هو الناطق المبين الخبير

ذكر من لدنا لمن اقبل الى الله رب العالمين و حضر كتابه في السجن الأعظم و فاز باصغاء المظلوم اذ كان بين ايدي الغافلين يا محمد قبل على ان استمع النداء من شطر الكبرياء عن يمين البقعة النوراء من سدره المنتهى انه لا اله الا انا العليم الحكيم قد سمعنا ندائك و وجدنا منه عرف حبك اقبلنا اليك و اجبناك بهذا الكتاب الذي يجد منه المخلصون عرف عناية ربهم الكريم كم من عالم احتجب بالعلوم عن سلطان المعلوم و كم من امي كسر اصنام الهوى باسم مالك الوري و اقبل الى الأفق الأعلى بوجه منير كم من عارف صار العرفان سلاسل لعنقه و منعه عن شاطئ بحريسمع من امواجه قد تنور العالم بأنوار الظهور و اتى مكلم الطور بسلطان مبین و كم من فقيه منعه الحجاب الأكبر عن مالك القدر و كم من جاهل خرقة باسم ربه القوى القدير يا محمد قبل على قم على خدمة مولاك بالحكمة و البيان كذلك نزل الأمر من لدى الرحمن و الناس اكثرهم من الغافلين من الناس من اعرض عن ام الكتاب متمسكاً بما عنده من الأوهام و التماثيل هذا يوم نسب الى الله في كتب النبيين و المرسلين هذا يوم يسمع من كل شيء من الأشياء قد اتى مالك الأسماء و فاطر السماء بأمر لا تقوم معه جنود السموات و الأرضين ضع القوم بقوة ربك و ما عندهم من القصص الأولى لعمر الله انها منعتهم عن الأفق الأعلى ان ربك هو المبين العزيز الحكيم

قل يا قوم ان انصفوا بالله في هذا الأمر الذي ظهر بالحق و لا تتبعوا اوهام الذين نبذوا ميثاق الله و عهده بما اتبعوا كل جاهل بعيد كسروا اصنام الظنون باسمه القيوم ثم اقبلوا بوجهه بيضاء الى مشرق وحى ربكم مالك الوري هذا ما ينفعكم في الآخرة و الأولى ان انتم من العارفين هذا يوم لا يغنيكم ما عندكم من اشارات الذين غرّتهم العلوم على شأن منعتهم عن سلطان المعلوم الذي ينادى بأعلى النداء بين الأرض و السماء انه لا اله الا انا المقتدر العليم الحكيم قل يا معشر العلماء ان انظروا ثم اذكروا اذ افتيتم على رسل الله من قبل و انكرتم حق الله و سلطانه و جادلتم بآياته و كفرتم بأمره المحكم المتين دعوا ما منعكم عن صراط الله و خذوا ما امرتم به في كتابه العزيز ان افتحوا الأبصار لعمر الله قد ماج بحر الحيوان امام وجوهكم و

ORIGINAL

هاج عرف الرحمن فی دیار کم اتقوا الله و لا تكونوا من الظالمین مثلکم کمثل الذی تمسک بحرف من الحروف معرضاً عن الکتاب الأعظم الذی نزل فیہ اسرار ما کان و ما یکون قل تعالوا تعالوا لأنزل لکم ما عندکم من کتب الله و صحفه و ما نزل علی اصفیائی من الأول الذی لا اول له کذلک هدر طیر البیان علی الأغصان و لسان الرحمن فی ملکوت العرفان لو انتم تعرفون قل قد اخذتم القطرة و نبذتم البحر عن ورائکم ما لکم یا معشر المشرکین ان استمعوا نداء المظلوم من شطر اسمه القیوم و قوموا علی نصرة امر ربکم مالک الغیب و الشهود قل تالله ان المظلوم یدعوکم لوجه الله یشهد بذلك ما ورد علیه فی آیامه من الذین بظلمهم ناح الملأ الأعلى و بکت عیون الذین تمسکوا بالعروة الوثقی فی هذا الیوم المشهود کذلک انزلنا الآیات و صرفناها بالحق لتشکر ربک العزیز الودود البهاء المشرق من افق عناية مالک الأسماء علیک و علی الذین انصفوا فی امر الله سلطان الوجود

الحمد لله آن جناب باصغاء نداء مالک اسماء فائز شدند و باقی اعلی توجه نمودند نامهات رسید و عبد حاضر لدی المظلوم ذکر نمود و باصغاء فائز گشت طوبی لكل مقبل اقبل و لكل سامع سمع و لكل بصیر رأى الأفق الأعلى و الذروة العلیا جمیع کتب و زبر بر عظمت این امر گواهی داده و حق جلّ جلاله مابین ایام این یوم را بخود نسبت داده مع ذلك کل از عظمتش غافل و محبوب عجب آنکه تا حال بعضی از علمای ارض که محجوبند تفکر ننمودند که سبب و علت اعراض و اعتراض علمای اعصار قبل و قرون اولی بر مظاهر احدیه چه بوده لعمری ایشانند حجابهای بزرگ و سبحات مجلله که سبب منع ابصار خلق بوده و هستند بسیار حیف است نفسی الیوم خود را از فیوضات حضرت فیاض محروم نماید چه که آنچه الیوم فوت شود تدارک آن از قوه بشر خارج است لله بایست و لله بگوهر کلمهئی که خالصاً لوجه الله از لسان ظاهر شود مؤثر است عمل امروز از سلطان اعمال در کتب الهی مذکور و مسطور جهد نما تا از اشجار خلد برین در کتاب الهی محسوب شوی و ذکر ت در دفتر عالم مخلص بماند

اینکه از حقیقت نفس سؤال نمودید انّها آیه الهیه و جوهرة ملکوتیه الّتی عجز کلّ ذی علم عن عرفان حقیقتها و کلّ ذی عرفان عن معرفتها انّها اول شیء حکى عن الله موجدہ و اقبل الیه و تمسک به و سجد له در اینصورت بحق منسوب و باو راجع و من غیر آن بهوی منسوب و باو راجع

الیوم هر نفسی شبهات خلق او را از حق منع ننمود و ضوضاء علما و سطوة امرا او را محبوب نساخت او از آیات کبری لدی الله مالک الوری محسوب و در کتاب الهی از قلم اعلی مسطور طوبی لمن فاز بها و عرف شأنها و مقامها

در مراتب نفس از اماره و لوازمه و ملهمه و مطمئنه و راضیه و مرضیه و امثال آن از قبل ذکر شده و کتب قوم مشحون است از این اذکار قلم اعلی اقبال بذکر این مراتب نداشته و ندارد نفسی که الیوم لله خاضع است و باو متمسک کلّ الأسماء اسمائها و کلّ المقامات مقاماتها

و در حین نوم تعلق بشیء خارج نداشته و ندارد در مقام خود ساکن و مستریح جمیع امور باسباب ظاهر و باهر و باسباب مقامات سیر و ادراک و مشاهده مختلف میشود

در بصر ملاحظه نمائید جمیع اشیاء موجوده از ارض و سماء و اشجار و انهار و جبال کل را مشاهده مینماید و بیک سبب جزئی از جمیع محروم تعالی من خلق الأسباب و تعالی من علّق الأمور بها کلّ شیء من الأشياء باب معرفته و آیه لسلطانه و ظهور من اسمائه و دلیل لعظمته و اقتداره و سبیل الی صراطه المستقیم

یا محمد قبل علی ان اشکر الله بما اقبلنا الیک من شطر السّجن و ذکرناک بذکر یدکرک به عباد مکرمون

انّ النفس علی ما هی علیه آیه من آیات الله و سرّ من اسرار الله او است آیه کبری و مخبری که خبر میدهد از عوالم الهی در او مستور است آنچه که عالم حال استعداد ذکر آن را نداشته و ندارد ان انظر الی نفس الله القائمة علی السنّ و النفس الأمّارة الّتی قامت علی الاعراض و تنهی الناس عن مالک الأسماء و تأمرهم بالبعی و الفحشاء الا أنّها فی خسران مبین ملاحظه در جهل و نادانی قوم نما که جمیع عالمند باینکه احدی از مطلع اعراض اطلاع نداشته مع ذلك قالوا ما لا قاله الأولون ان استقم علی الأمر بقیام یجد منه کلّ ذی درایة عرف الاستقامة فی امر الله ربّ العالمین قل یا معشر الجهلاء تعالوا لننظر فی الآثار أنّها تهدینا الی سواء الصّراط و تعرّفنا ما کان مستوراً و تقرّبنا الی الله الواحد المقتدر العزیز الوهاب قل ضعوا ما عندکم و خذوا ما امرتم به فی الکتاب تالله أنّه اتی بسلطان لا ینکره الاّ الذّین نبذوا الانصاف عن ورائهم و قاموا بالاعتساف قل تعالوا تعالوا لنریکم الشّمس فی وسط الزّوال اتّقوا الله یا قوم و لا تكونوا من اصحاب الضّلال أنّه قد اتی لنجاتکم و انزل لکم ما یقرّبکم الی الله مالک الرّقاب ضعوا الغدیر تالله قد ماج البحر الأعظم امام وجوه الأمم ان اقبلوا الیه و لا تكونوا من الذّین رأوا البرهان و انکروه بما اتّبعوا کلّ غافل مرتاب کذلک استنّ القلم الأعلى فی مضممار الحجة و البرهان طوبی لمن فاز بصریره و ویل لمن اعرض عن الله مالک المآب

و اینکه سؤال نمودید روح بعد از خراب بدن بکجا راجع میشود اگر بحقّ منسوب است برفیق اعلی راجع لعمر الله بمقامی راجع میشود که جمیع السن و اقلام از ذکرش عاجز است هر نفسی که در امر الله ثابت و راسخ است او بعد از صعود جمیع عوالم از او کسب فیض مینماید او است مایه ظهور عالم و صنایع او و اشیاء ظاهرة در او بامر سلطان حقیقی و مربی حقیقی در خمیر ملاحظه نمائید که محتاج است بمایه و ارواح مجرّده مایه عالمند تفکر و کن من الشّاکین

این مقامات و هم چنین مقامات نفس در الواح شتی ذکر شده او است آیتی که از دخول و خروج مقدّس است و او است ساکن طائر و سائر قاعد شهادت میدهد بر عالمی که از برای او اوّل و آخر است و هم چنین بر عالمی که مقدّس از اوّل و آخر است در این لیل امری مشاهده مینمائی و بعد از بیست سنه او ازید او اقلّ بعینه آن را مشاهده مینمائی حال ملاحظه کن این چه عالمی است تفکر فی حکمة الله و ظهوراته و قل

لک الحمد یا الهی و سیّدی و مقصودی بما ایدتني علی عرفان بحر فضلک و سماء ظهورک و سقیتی کوثر الاقبال بآیادی عطائک اسألك بأنوار شمس وجهک و نار سدره امرک ان تؤیّدنی فی کلّ الأحوال علی خدمتک و تبلیغ امرک ای ربّ انت الکریم ذو الفضل العظیم لا تمنعک شؤونات العالم و لا تعجزک اشارات الأمم ای ربّ اسألك بنفسک ان تفتح باصبع قدرتک علی وجهی باب معرفتک ثمّ اکتب لی من قلبک الأعلى خیر الآخرة و الأولى انک انت مالک الوری لا اله الاّ انت القویّ المقتدر القدير

و ما ذكرت أ للتصديق بك و بمظاهرک له مراتب بحسب تفاوت الادراکات ام له حقيقة واحدة در این مسئله در قبل مابین فرق مختلفه فرقان گفتگوهای لاتسمن لاتغنی بمیان آمده و امثال این گفتگو فی الحقیقه سبحانه و حجاب است از برای ابصار حدیده و للذین اوتوا بصائر من الله العزيز الحميد البتة مقامات مختلف است و ادراکات متفاوت

در آثار صنع ملاحظه نما و تفکر کن خاتم انبیا میفرماید زدنی فیک تحیراً

و ما ذكرت فی انتہاء عالم الأجسام عرفان این مقام معلّق است بابصار ناظرین در مقامی متناهی و در مقامی مقدّس از آن حقّ لم یزل بوده و خواهد بود و هم چنین خلق الاّ انّ الثانی مسبوق بالعلّة در اینصورت حکم توحید ثابت و محقّق

و اینکه از افلاک سؤال نمودید اولاً باید معلوم شود که مقصود از ذکر افلاک و سماء که در کتب قبل و بعد مذکور چیست و هم چنین ربط و اثر آن بعالم ظاهر بجه نحو جمیع عقول و افئدة در این مقام متحیر و مبہوت ما اطلع بها الاّ الله وحده حکما که عمر دنیا را بچندین هزار سال تعبیر نموده اند در این مدّت سیّارات را احصا نموده اند چه مقدار اختلاف در اقوال قبل و بعد ظاهر و مشہود و لکلّ ثوابت سیّارات و لکلّ سیّارة خلق عجز عن احصائه المحصون

يا ايها الناظر الى وجهي امروز افق اعلى مشرق و نداء الله مرتفع قد انزلنا في الألواح ليس اليوم يوم السؤال ينبغي لمن سمع النداء من الأفق الأعلى يقوم ويقول لبيك لبيك يا اله الأسماء لبيك لبيك يا فاطر السماء اشهد ان بظهورك ظهر ما كان مكنوناً في كتب الله و مستوراً في صحف المرسلين هر نفسی فی الحقیقه عرف بیان را بیابد بتمام همّت بر خدمت امر بحکمت و بیان قیام کند بشأنی که ضوضاء مشرکین و نفاق غافلین او را باز ندارد از قبل از قلم اعلى شئونات علمیه ظاهر شده آنچه که از ادراکش اهل ارض عاجزند الاّ من شاء الله نقطة اولی میفرماید انه هو الذی ينطق في كلّ شأن انّی انا الله لا اله الاّ انا و سدره هم باین کلمه علیا ناطق بوده و هست طوبی لمن وجد عرف الرحمن منقطعاً عما كان انه من اهل البهاء في الصحيفة الحمراء طوبی للفائزين نعيماً لك بما اقبلت و آمنت في يوم فيه ناحت الأرض و صاحت السماء و ارتعدت فرائض الأسماء و زلت اقدام العلماء الذين نقضوا ميثاق الله و عهده بما اتبعوا الظنون و الأوهام ان اشكر الله بما ايدك و عرّفك و انطقك و علمك ما هداك الى سواء الصراط انا وجدنا عرف حبك و اقبالک و اشتعال قلبك انزلنا لك هذا الكتاب و صرّفنا فيه الآيات امراً من عندنا انّ ربك هو العزيز الوهاب قد رأينا ما انت عليه و سمعنا ما ناجيت به الله انه يشهد و يرى و هو السميع البصّار ان انظر ثمّ اذكر ما سمعت من قبل و ما ظهر في هذا الظهور و قم على الأمر باستقامة تستقيم بها الأقدام كذلك وصاك المظلوم من شطر السجن و ذكرک بآيات لا يأخذها التفاد البهاء المشرق من افق عناية ربك عليك و على من تشبّث بذيل الله مالک الایجاد